

Unistuse eesmärk: rutata tõelisuse suunas

Õnnelik inimene saab tegutseda ka Maslow püramiidi kõrgemal astmel. Kuigi – ega seda nii sageli juhtugi, et eestlane unustab “kärss-kärnas-maa-külmunud-filosoofia” ning tituleerib end lihtsalt õnnelikuks inimeseks.

“Minul on küll olnud tõeliselt õnnelik elukäik. Olen saanud oma soovid teostada. Olen saanud olla ajakirjanik, tegutseda kõrtsis, kirjutada agentuuris tekste, arendada Haapsalu kultuurielu, mängida teatris kuningaid ja narre ja keegi ei tea, mis veel tulemas on. Kui tekib unistus, siis liigub see kohe tegemist vajavate asjade nimekirja,” mõtiskleb Marek Reinaas.

Vägisi tekib mõte, et tahaks näha seda mitme näoga Janust lavalaudadel mõõtu võtmas. Seda enam, et Marek Reinaasi karjäär kutselise näitlejana jäi ilmselt vaid juhuse taha – äsja keskkooli lõpetanud noormehel tuli tunnistada, et sel aastal lavakasse vastuvõttu ei toimunud.

Seetõttu Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas tudeeritud mees on siiski naerune: “Lavalauad ei pea nutma, nad on näinud minu uhket esinemist. Harrastusteatris Randlane. Täna ma seal kuigi aktiivselt ei askelda, ent olen selle hobi sidunud reisimise hobiga.”

Ent siiski-siiski, kui Marek Reinaasil peaks tekima soov kesk Haapsalu tänavaid mootorsaega inimesi jälitada, siis leiaks ta selleks üsna legaalse võimaluse. Haapsalu õudus- ja fantaasiafilmide festivali idee ellukutsujana on tal jalg ka õuduste maailma ukse vahel.

...HAMLET. 1 VAATUS, 5 STSEEN (ISA VAIM VÕIKS OLLA KA ÕUDUSFILMIDE FESTIVALI SAADIK):

Kui ei oleks keeldu/ mu vangla saladustest kõneleda/ma räägiks loo, kus pisim sõnagi/ sööks hinge seest sul, jäätaks noore vere/ su silmad kargaksid kui tähed sfäärest/kõik kiharad sul lahti hargneksid/ ja püsti seisaks iga juuksekarv/just nagu okkad kurjal okasseal./Kuid igaviku ilmutus ei ole/ su maise kõrva jaoks.

“Arutasime kord ühes töörühmas, kuidas suunata Haapsalu kuvandit, kuidas teha seda huvitavamaks linnaks. Et Haapsalu on salapärase ja põneva ajaloo linn, et siinse olustikuga seostuvad salapärased seinä müüritud daamid ja traagilise lõpuga armastuslood ning kes teab, mis kunagises piiskopilinnuses veel toimunud on, siis oli õudusfilmide festivali idee üsna loogiline mõte,” meenutab Marek Reinaas. “Haapsalu ei vajanud ka massiivset, kus linnatäis rullnokkalid end siniseks vihastaks hotellikohtade puudusest. Oli vaja vahvat nišüritust ja ei pea olema geenius, et niisugune mõte tekiks.”

Igal juhul on asjakohased telefonikõned Tiina Lokile ning pisut asjakohast sebumist Haapsalu kultuuriellu ka kevadperioodiks vahva vahelduse loonud.

“Lugesime, et ühel festivalil käis kinos 2000 inimest. Haapsalu-suuruse linna kohta on see väga tubli tulemus,” on ka Reinaas ise rahul.

Üks Reinaasi veel teoks tegemist ootav unistus on lavalaudadel Hamleti rolli kanda. Kuigi: justnagu Hamlet kunagi Taanimaal, nii muretsseb Reinaas meie riigi hea käekäigu pärast 21. sajandi alguse Eestis.

LAVALAUAD LENNUJAAMAS EHK ARMSAIMAD ROLLID

Eks ole meil kõigil juhtunud, et reisidel lõputult korduv viisakusjutt stiilis “kuidas läheb, kust tuled” pisut väsitab. Lihtsalt tüütu on. No ei jaks neiljakümnendat korda vastu kosta, et Eestist. Ja et tänan küsimast, päris hästi läheb.

Marek Reinaas avastas siin enda jaoks sootuks uued, vägagi mängulised rollid. Ta võib õhtul uinuda ühe inimesena, ent ärgates selgub, et silmad avab hoopis teisest maailmajaost pärit tegelinski.

“Olen avastanud end hambaarstina Londonist. Ükskord Viini reisisid mängisin Vene naftamiljardäri (kujuures ühest restoranist visati mind miljardäri ülbe suhtlemisstiili tõttu peaaegu välja), kord olin aga Taa-nis reisisid õnnetu Šveitsist pärit sell, kes isa pärandusena šokolaaditöösturina peab jändama. See sell ise nimelt vihkas šokolaadi,” meenutab Reinaas.

...HAMLET. 2 VAATUS, 2 STSEEN (VAST ON REINAAS SHAKESPEARE'ILT INSPIRATSIOONI SAANUD, ET TEATRIPISIK NII JÄRJEKINDLALT HINGES TUKSUB?):

See, kes kuningat näitleb, olgu tervitatud, tema majesteet saab minult andami; vahva rüütel asugu pihta mõõga ja kilbiga, armastaja ei pea mitte tasuta ohkama, tujutseja viigu rahu oma osa lõpule, narr ajagu naerma neid, kelle kopsud kardavad kõdi, ja naiskangelane õelgu julgelt, mis tal südame peal on, muidu hakkab värss lonkama.

Ei-ei, skisofreeniaga siin õnneks tegemist ei ole. Väikesed kehastumismängud lisavad lihtsalt elule vürtsi. Ja tõesti, niiviisi reisisid on vahele jäämise võimalus nullilähedane.

“Kuigi terve mõistusega asja kaaluv inimene näeks kergesti, et asjad ei klapi, et midagi on ilmselgelt valesti. Minu jaoks on võimalus elada päevi teistlaadse inimese elu vahva meelelahutus ja põnev väljakutse. See on mäng, ent rollimängud ümbritsevad meid ju paratamatult ka igapäevaelus – minu töö *copywriter*ina ja loovjuhina Zavodis on hoopis erinev minu tegutsemisest ühiskondliku asja ajajana või rollist ajalehes KesKus.”